

Protokół

13. posiedzenia 5. sesyi, IV. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 27. września 1882.

Początek o godz. 11. minut 20 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy Dr. Mikołaj Zyplikiewicz.

Sekretarze posłowie: Jasiński Józef, Czaykowski Alfons, Stadnicki Jan.

Obecnych posłów 109.

Ze strony c. k. Rządu: Wiceprezydent c. k. Namiestnictwa Filip Zaleski.

Marszałek otwiera posiedzenie i oznajmia, że protokół z 12go posiedzenia uznaje za przyjęty, gdyż żadnych przeciw niemu nie podniesiono zarzutów.

Marszałek uwiadamia Izbę, iż udzielił 5-dniowego urlopu p. Antoniewiczowi.

Sekretarz p. Czaykowski Alfons odczytuje treść petycyj od Nr. 387 do 418. wniesionych do Wysokiego Sejmu po dzień 27. września 1882, a przydzielonych następującym komisjom: kolejowej Nr. 387 do 390; drogowej Nr. 391, 409; petycyjnej Nr. 392, 407, 411 do 413, 418; podatkowej Nr. 393 do 405, 415; budżetowej Nr. 406, 408, 416, 417; kultury krajowej Nr 410; edukacyjnej Nr. 414.

Marszałek zawiadamia Członków Wysokiego Sejmu, iż plany zamku na Wawelu są złożone do przejrzenia.

P. Russocki wnosi imieniem komisji podatkowej, ażeby komisję tę wzmocniono o dwóch członków.

Izba uchwała ten wniosek.

Przystąpiono do porządku dziennego.

Pierwszym punktem jest pierwsze czytanie wniosku p. Starowiejskiego o ulgę w podatkach, z powodu klęsk elementarnych.

Poseł Starowiejski wniosek swój motywuje i wnosi, ażeby go przekazać komisji podatkowej

Izba uchwała ten wniosek.

Następuje pierwsze czytanie wniosku p. Romanowicza, z projektem ustawy o policyi ogniowej.

P. Romanowicz wniosek swój uzasadnia i wnosi, ażeby został przekazany komisji administracyjnej.

Izba uchwała ten wniosek.

Następuje z porządku pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego, w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński czyni wniosek, ażeby Wysoki Sejm uchwalił wybór osobnej komisji z 7 członków złożoną i jej sprawę tę przekazał.

Izba uchwała ten wniosek.

Następuje pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego, w przedmiocie uzupełnienia preliminarzy krajowej szkoły rolniczej w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi ażeby sprawozdanie to przekazane zostało komisji budżetowej.

Izba uchwała ten wniosek

Przystąpiono do sprawozdania komisji kultury krajowej o przedłożeniu rządowem z projektem ustawy o podniesieniu rybactwa.

Sprawozdawca poseł Sanguszko prostuje pomyłki druku i odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą ustawę:

U S T A W A

z dnia o niektórych środkach ku podniesieniu
rybactwa na wodach śródkrajowych.

Za zgodą Sejmu Meo Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

§. 1.

Polityczna władza krajowa oznaczy i ogłosi czasy ochrony dla cenniejszych gatunków ryb żyjących w wodach krajowych, uwzględniając pory ich tarła.

§. 2.

Ktokolwiek w czasie ochronnym pewnego gatunku ryb złowi rybę żywą tego gatunku, powinien ją zaraz z należytą ostrożnością wpuścić napowrót do wody.

§. 3.

Polityczna władza krajowa może dla pewnych wód, uwzględniając porę tarła cenniejszych gatunków ryb w tych wodach przeważnie się znajdujących lub odchować się mających, ustanowić pory, w których łowienie ryb w tych wodach zupełnie zaniechane być ma, — o ile w obec mieszanego zarybienia można ustanowić takie pory, bez znacznego uszczuplenia w rybołówstwie przez wynikłe ztąd wykluczenie łowienia ryb nietrących się.

§. 4.

W porach ustanowionych i ogłoszonych w myśl §. 3. nie wolno ryb łowić w dotyczącej wodzie.

Mianowicie nie wolno w niej zastawiać sieci, węgierzy, las pastek, skrzyń i tym podobnych przyrządów do łowienia, a już przedtem zastawione, należy przed rozpoczęciem się czasu zakazu uprzątnąć, lub do połowu ryb niezdatnymi uczynić.

§. 5.

Polityczna władza powiatowa może uprawnionym do rybołówstwa, lub za ich zgodą także innym osobom, dozwolić wyjątków od zakazów §§. 2. i 4. w celach sztucznego chowu ryb, lub umiejętności badań.

Również może polityczna władza powiatowa, w celu odłowienia ryb drapieżnych, o tyle zezwolić na wyjątki od zakazu §. 4., o ile władza krajowa ustanawiając czas zakazu, sobie nie zastrzeże udzielania takich pozwoleń.

We wszystkich takich przypadkach polityczna władza powiatowa ma wydawać osobne certyfikaty, opiewające na imię z oznaczeniem wody i innych istotnych okoliczności zezwolenia.

Certyfikaty należy publicznym organom bezpieczeństwa tudzież organom straży do nadzorowania rybnych wód ustanowionym, na ich żądanie bez oporn okazywać.

§. 6.

Nie wolno do połowu ryb używać dynamitu i innych eksplodujących materyałów, oraz takich środków, które na pewnym obszarze ryby odurzają lub zabijają, jak np. rybiej trutki, wroniego oka, wapna, lub odwarów roślin.

W przypadkach wykazanej potrzeby może polityczna władza krajowa dozwolnić użycia materyałów eksplodujących.

§. 7.

Nie wolno na przepustach jazów i szluz zawieszać więcierzy, plecionek i innych przyrządów do samołowu ryb.

§ 8.

Dalsze zakazy co do pewnych sposobów, środków lub przyrządów rybołowczych w ogóle, dla stanu rybnego szkodliwych, może polityczna władza krajowa wydać dla poszczególnych wód lub dorzeczy, zarazem też w szczególności ustanowić, w jakich granicach należy zastawiać przyrządy rybołowcze, ażeby celem utrzymania gatunku ryby, przeciągu ryb nie tamować zupełnie lub nie utrudniać zbytecznie.

Jeżeliby jednak w wykonaniu tych postanowień miał być wydany zakaz używania nadal sieci dotychczasowych, to należy dla dalszego używania takich dotąd używanych sieci pozostawić odpowiedni najmniej dwuletni przeciąg czasu.

§. 9.

Dla wód, które sięgając poza obręb terytoryalny podległy niniejszej ustawie, wskazują potrzebę lub stosowność zgodnego postępowania z innymi krajami lub władzami państwowemi. wyda Minister rolnictwa postanowienia, względnie zakazy w §§. 1 3, i 8 wspomniane.

§. 10.

Przybory rybackie, pod nieobecność rybaka zastawione do połowu ryb, winny być zaopatrzone znakiem, urzędowi gminy nadbrzeżnej do wiadomości podanym, po którym można poznać do kogo należą.

§. 11.

Postanowienia §§. 1—10 nie dotyczą stawów i innych zbiorników wody w celu chowu ryb założonych bez różnicy, czy one łączą się lub nie z wodą bieżącą.

§. 12.

Polityczna władza krajowa postanowi i ogłosi, — których gatunków ryb, celem utrzymania odpowiedniego zarybienia, nie wolno poniżej pewnej miary lub w pewnych czasach ani sprzedawać ani w domach gościnnych podawać.

§. 13.

Polityczne władze powiatowe zarządzają co należy, ażeby przy użytkowaniach wód, które wedle ustaw regulujących prawo wodne, nie wymagają pozwolenia władzy, zapobiedz o ile możności szkodom w rybołówstwie.

Zarządzenia te poczynione będą przy wydaniu przepisów policyjnych, przewidzianych w wyżej wspomnianych ustawach o powszechnem uregulowaniu wykonywania takich użytków wodnych z urzędu, zresztą zaś na żądanie uprawnionego do rybołówstwa i należy przy tem baczyć szczególnie na uchylenie szkodliwych niepokojów farlisk.

§. 14.

W razie urządzenia zakładów przemysłowych lub innych, które wymagają użytkowania wody, a do których według ustaw regulujących prawo wodne, tudzież obowiązujących ustaw przemysłowych i innych. potrzeba pozwolenia władzy, należy do rozpraw dotyczących zawsze wzywać także interesowanych w tem uprawnionych do rybołówstwa i uzasadnione ich zarzuty odpowiednio uwzględniać.

§. 15.

Przekroczenia tej ustawy i wydanych na jej mocy przepisów, o ile nie podpadają powszechnej ustawie karnej, będą władze polityczne karały grzywną od pięciu do pięćdziesięciu złotych, która to grzywna w razie ponownego przekroczenia jak i wówczas, jeśli zarybieniu znaczną wyrządzono szkodę, może być podwyższoną do stu złotych.

Gdy uznany za winnego nie jest w stanie grzywny uiścić, to należy zamienić ją na karę aresztu, a w takim razie pięć złotych liczy się na jeden dzień aresztu.

W razie przekroczenia postanowień §§. 2., 4., 6. i 7., tudzież zakazów wydanych na mocy §§. 8. i 12., należy zarazem orzec konfiskatę ryb wbrew przepisowi złowionych, oraz narzędzi rybackich bezprawnie użytych. Grzywny oraz kwoty otrzymane ze sprzedaży zabranych przyborów rybackich i ryb, wpływają do osobnego funduszu ku podniesieniu rybactwa, którym zarządza Wydział krajowy.

Zabrane przybory rybackie rodzajów niedozwolonych należy przed sprzedaniem uczynić niezdatnymi do dalszego użytku w formie zakazanej.

§. 16.

Przełożeni gmin i przełożeni obszarów dworskich, c. k. żandarmerya i organa policyi wodnej są obowiązani czuwać nad przestrzeganiem przepisów tej ustawy i dostrzeżone przekroczenia podawać do wiadomości władzy politycznej.

Ten sam obowiązek ciąży w szczególności także na organach policyi targowej względem zakazów na mocy §. 12 wydanych.

§. 17.

Uprawnionym do rybołówstwa osobom i gminom wolno swoim, dla ochrony innych interesów, mianowicie dla ochrony kultury polowej, lub leśnej włącznie z polowaniem już ustanowionym organom straży, powierzać także nadzorowanie i ochronę rybactwa i w tym celu zarządzić odebranie od nich przysięgi przez polityczną władzę powiatową według roty ustanowionej przez władzę krajową.

Wolno im także wyłącznie dla rybactwa ustanowić zaprzysiężone organa straży, jeżeli one posiadają warunki przepisane dla straży polowej.

Do ustanowionych w ten sposób organów nadzoru i ochrony rybactwa stosują się przepisy obowiązujące w ogóle co do straży polowej, a co do ich urzędowego stanowiska, przepisy ustawy państwowej z dnia 16. czerwca 1872 Dz. pr. p. l. 84.

§. 18.

Organom do bezpośredniego nadzorowania rybactwa w myśl §§. 16. i 17. powołanym, służy w szczególności prawo i obowiązek:

a) Nadzorować rybne wody swojego okręgu służbowego, jazy, szluzy, tamy, komory na koła wodne itd., o ile te urządzenia dotyczą rybactwa;

- b) rewidować łodzie rybackie, sadze ryb i przybory rybackie;
 c) konfiskować ryby i przybory rybackie, jakoteż aresztować w myśl ustawy z d. 16. czerwca 1872 (Dz. pr. p. Nr. 84).

§. 19.

Polityczne władze powiatowe mają się o to starać, ażeby postanowienia §§. 2, 4, 6, 7, 10, i 15 tej ustawy, oraz przepisy wydane na mocy §§. 1, 3, 8, 12 i 13. przypomniano w gminach nadbrzeżnych corocznie w czasie ku temu najstosowniejszym przez ogłoszenie tychże w sposób w miejsu używany.

§. 20.

Celem ustanowienia przepisów, które wydane być mają w wykonaniu §§. 1, 3, 8 i 12 tej ustawy, zasięgnię polityczna władza krajowa, względnie Minister rolnictwa (§. 9) zdania znawców i Wydziału krajowego.

Co do ograniczeń użytkowania wody, które polityczna władza powiatowa w myśl §. 13. zarządzi, ma również i ta władza wysłuchać wprzód zdania znawców.

§. 21.

Wykonanie tej ustawy poruczam Ministrowi rolnictwa i Ministrowi spraw wewnętrznych.

Przy rozprawie ogólnej przemawia p. Zatorski i czyni poprawki stylistyczne do §§. 13. i 18. następującej treści: §. 13 wiersz 3 zamiast *rybołostwie*, czytać rybaćwie. §. 18 lit. a) dodać po wyrazach *komory na koła wodne* w nawiasie (bortnice, izbice) i wnosi przyjęcie ustawy en bloc.

P. Komisarz rządowy Wiceprezydent e. k. Namiestnictwa Filip Zaleski daje wyjaśnienia w sprawie ogólnej ustawy o rybołóstwie.

Po przemówieniu sprawozdawcy, który zgadza się z poprawkami p. Zatorskiego uchwała Izba głosowanie en bloc. i przyjmuje ustawę z poprawkami p. Zatorskiego, a uchwalwszy na wniosek p. Sanguszki trzecie czytanie tej ustawy bez czytania, uchwała całą ustawę w trzecim czytaniu.

§§. 13 i 18 opiewać zatem będą:

§. 13.

„Polityczne władze powiatowe zarządzają co należy, ażeby przy użytkowaniach wód, które wedle ustaw regulujących prawo wodne, nie wymagają pozwolenia władzy, zapobiedz o ile możności szkodom w rybaćwie.

Zarządzenia te poczynione będą przy wydaniu przepisów policyjnych, przewidzianych w wyżej wspomnianych ustawach o powszechnem uregulowaniu wykonywania takich użytków wodnych z urzędu, zresztą zaś na żądanie uprawnionego do rybołóstwa i należy przy tem baczyć szczególnie na uchylenie szkodliwych niepokojów tarlisk.

§. 18.

Organom do bezpośredniego nadzorowania rybaćwa w myśl §§. 16. i 17 powołanym, służy w szczególności prawo i obowiązek:

- a) nadzorować rybne wody swojego okręgu służbowego, jazy, szluzy, tamy, komory na koła wodne (bortnice, izbice) itd., o ile te urządzenia dotyczą rybaćwa;
 b) rewidować łodzie rybackie, sadze ryb i przybory rybackie;
 c) konfiskować ryby i przybory rybackie, jakoteż aresztować w myśl ustawy z d. 16 czerwca 1872 (Dz. pr. p. Nr. 84).“

Następuje sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunku funduszu propinacyjnego za rok 1880.

Sprawozdawca p. Skalkowski odczytuje to sprawozdanie z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Zamknięcie rachunku funduszu propinacyjnego za r. 1880, przedłożone przez Wydział krajowy, przyjmuje Sejm do wiadomości.“

Izba uchwała ten wniosek bez rozpraw.

Przystąpiono do sprawozdania komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie wydzielienia kolonii niemieckiej ze związku gminy Dobrzanicy.

Sprawozdawca p. Dzieduszycki Tadeusz odczytuje to sprawozdanie z następującym wnioskiem komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sprawozdanie Wydziału krajowego o petycji mieszkańców kolonii niemieckiej Dobrzanicy o oddzielenie tej kolonii od gminy tegoż nazwiska w powiecie Przemysłańskim, zwraca się Wydziałowi krajowemu celem dokładniejszego wyjaśnienia stosunków miejscowych i zażądania przedłożenia urzędownie potwierdzonej mapy określającej ściśle posiadłości i obszar rozdzielić się mających osad.“

Posel Bieliński czyni wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, o odłączeniu niemieckiej kolonii Dobrzanica od gminy tegoż nazwiska i utworzeniu z kolonii odrębnej gminy w powiecie przemysłańskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Niemiecka kolonia Dobrzanica przemysłańskiego powiatu, odłącza się od gminy Dobrzanica, i będzie odtąd tworzyć osobną gminę.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Po przemówieniu PP. Madeyskiego, Bielińskiego, Spławińskiego, Krukowieckiego i Sprawozdawcy uchwała Izba wniosek komisji, a tem samem odpada wniosek p. Bielińskiego.

Następuje sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału krajowego z projektem do ustawy postanawiającej, że grzywny nakładane przez władze sądowe i polityczne a przeznaczone dla funduszów ubogich, wpływać mają do Wydziałów powiatowych.

Sprawozdawca p. Dzieduszycki Tadeusz uwolniony od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić projekt załączonej pod A. ustawy i powziąć załączoną pod B. uchwałę.“

A.

U S T A W A

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel-
kiem Księstwem Krakowskiem zmieniająca postanowienia §. 98. ust. gminnej
w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 18. lutego 1875.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje.

Art I.

§. 98 ustawy gminnej w brzmieniu nadanem mu ustawą z dnia 18. lutego 1875 (Dz. ust.
i rozp. kraj. L. 14) zostaje uchylonym i ma brzmieć jak następuje:

§. 98.

Rada powiatowa a w jej zastępstwie Wydział powiatowy czuwa nad tem, aby wkładowy
majątek i zakładowe dobro gmin i zakładów gminnych nie zostało uszczuplone.

Wydział powiatowy winien również czuwać nad tem, aby grzywny nakładane przez władze
sądowe, polityczne i zwierzchności gminne, które według obowiązujących przepisów wpływają na
rzeczą ubogich miejscowych, lub funduszu zapomogi (ubogich) w gminie, użyte były na cel prze-
znaczony, i ma tenże wykonywać w tym celu potrzebną kontrolę, wedle okoliczności, co uzna za
stosowne zarządzić, a mianowicie także żądać, aby kary te wpływały za pośrednictwem Wydzia-
łów powiatowych.

Sejm, a w jego zastępstwie Wydział krajowy, ma najwyższy nadzór nad całością zakłado-
wego majątku i zakładowego dobra gmin i zakładów gminnych,

Wydział krajowy może w tym celu, gdy uzna tego potrzebę, żądać objaśnień i usprawiedli-
wień od reprezentacyi gminnej, za pośrednictwem Wydziału powiatowego; wyjątkowo zaś w ra-
zach naglej potrzeby, żądać takich wyjaśnień bezpośrednio, może również i przez delegowanie
komisji zarządzać dochodzenie na miejscu.

W wykonaniu tego prawa nadzoru, upoważniony jest Wydział krajowy w razie potrzeby
użyć stosownych środków zaradczych.

Art II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

B.

Uchwała.

Petycja Wydziału powiatowego w Zbarażu, wniesiona do Sejmu dnia 12. września 1882 r.
L. 188, w sprawie grzywien, które do funduszu albo na rzecz miejscowych ubogich w gminie
wpływają, zostaje załatwioną przez uchwalony pod A projekt do ustawy.

W ogólnej dyskusyi nikt głosu nie zabiera a Izba uchwała w rozprawie szczegółowej ustawę bez dyskusyi, a uchwaliwszy na wniosek p. Dzieduszyckiego Tadeusza trzecie czytanie bez czytania, uchwała tę ustawę w trzecim czytaniu.

Izba przyjmuje dalej uchwałę B.

Następuje sprawozdanie komisji kultury krajowej w przedmiocie popierania spółek melioracyjnych.

Sprawozdawca p. Gorajski na wniosek p. Grossa uwolniony od czytania sprawozdania czyta wnioski komisji następującej treści:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„1. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielania spółkom wodnym zawiązującym się w celu regulacyi wód niespławnych lub melioracyi lokalnej na obszarze wynoszącym najmniej 200 hektarów (około 375 morgów) bezpłatnej pomocy technicznej biura melioracyjnego dla przeprowadzenia zdjęć niwelacyjnych oraz sporządzenia planów i kosztorysów.

2. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu celem wzmocnienia sił technicznych biura melioracyjnego kredyt do wysokości 600 zł. rocznie.

3. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu celem subwencyonowania stałych podmajstrzych przy robotach melioracyjnych wykonywanych pod nadzorem inżynierów biura melioracyjnego kredyt do wysokości 600 zł. rocznie.

4. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu utworzenie Expozytury biura melioracyjnego w Sanku i otwiera w tym celu Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 200 zł. rocznie.

5. Otworzone pod 2., 3. i 4. kredyty będą pokryte z funduszu krajowego.

6. Petycyja L. 386 p. 289 co do punktu 1. przekazuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia, co do punktu 2., petycyja ta załatwioną została uchwałą trzecią.

7. Petycyja L. 365 p. 276 załatwioną została uchwałą 4tą.“

Izba uchwała te wnioski komisji bez rozpraw.

Następuje sprawozdanie komisji prawniczej o przedłożeniu Wydziału krajowego względem przeniesienia miejscowości Kobylnica ruska, Kobylnica wołoska i Feldbach z okręgu Sądu powiatowego w Lubaczowie i ze Starostwa Cieszanowskiego — do okręgu Sądu powiatowego w Krakowie i Starostwa w Jaworowie.

Sprawozdawca poseł Fruchtman uwolniony od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 3. stycznia 1882 r. L. 56.097/81., petycyę członków gminy Kobylnicy ruskiej L. 107/S., protest Wydziału powiatowego w Cieszanowie L. 326/S. i petycyę członków gminy i przełożonego obszaru dworskiego w Kobylnicy ruskiej L. 346/S. odstępuje się Wydziałowi krajowemu do ponownego gruntownego zbadania i zdania sprawy na przyszłej sesji sejmowej.“

Izba uchwała ten wniosek bez rozpraw.

P. Czaykowski Alfons odczytuje wniosek p. Zamoyskiego w przedmiocie zmiany ustawy leśnej.

Marszałek oświadcza, iż wniosek ten, jako dostatecznie poparty traktowany będzie według regulaminu.

Marszałek zamyka posiedzenie i zapowiada następne na czwartek 28. września 1882 na godzinę 11. przed południem z następującym porządkiem dziennym:

Porządek dzienny 14. posiedzenia 5. sesji IV. peryodu Sejmu galicyjskiego, które się odbędzie we Czwartek dnia 28. września 1882 o godzinie 11. przed południem.

1. Pierwsze czytanie wniosku p. Wasilewskiego w przedmiocie ściślejszego wykonywania przepisów o czeladzi służbowej.

2. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przemysłu domowego i drobnego. — Sprawozdawca p. Wereszczyński.
3. Sprawozdanie Wydziału krajowego o petycyi pogorzalców gminy Wierzchnia, o zapomogę. — Sprawozdawca p. Podlewski.
4. Wybór komisji górniczej (z 7 członków) i dwóch członków komisji podatkowej.
5. Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu c. k. Rządu w przedmiocie kwatunku wojskowego i o petycyach o pożyczki na budowę koszar. — Sprawozdawca p. Piłat.
6. Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy budowniczej dla miasta Lwowa. — Sprawozdawca p. Madeyski
7. Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy budowniczej dla miasta Krakowa. — Sprawozdawca p. Romer.
8. Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie obsadzenia posady prymaryusza oddziału chirurgicznego przy szpitalu Lwowskim. — Sprawozdawca p. Koziębrodzki Szcześny.

Koniec posiedzenia o godzinie 1. po południu.

We Lwowie dnia 29 września 1882.

Marszałek krajowy:

Zyblikiewicz w. r.

Sekretarze:

Czaykowski Alfons w. r.

Jasinski Józef w. r.

Spis petycyj

wniesionych do Wysokiego Sejmu po dzień 27. września 1882 r.

387. Przełożęństwo obszaru dworskiego Sieniawa przez p. Czartoryskiego o budowę kolei żelaznej z Jarosławia do Nadbrzezia.
388. Gmina Sieniawa i Dybkowa przez p. Czartoryskiego w sprawie powyższej.
389. Obszary dworskie: Kańczuga, Głogowiec i Fryńcza jak wyżej.
390. Gminy: Ubieszyn, Głogowiec, Fryńcza, Gniewczyn, Jagieła, Gorzyce i Wulka ogryzkowa przez p. Czartoryskiego jak wyżej.
391. Wydział powiatowy: Jaworów przez p. Bartmańskiego o subwencyą 10.000 zł. na budowę drogi Jaworów—Sądowa Wisznia.
392. Eugeniusz Zelechowski profesor gimnazyalny przez p. Ochrymowicza o subwencyę na wydawnictwo słownika niemiecko-ruskiego.
393. Gmina Hrehorów przez p. Władysława Wolańskiego w sprawie mylnego wymiaru podatku gruntowego.
394. Malwina Matkowska przez p. Władysława Wolańskiego w sprawie powyższej.
395. Gmina Korościatyn przez p. Władysława Wolańskiego jak wyżej.

396. Gmina Baranowa przez p. Władysława Wolańskiego jak wyżej
 397. Gmina Bobrownik przez p. Władysława Wolańskiego jak wyżej.
 398. Gmina Nagórzanka przez p. Władysława Wolańskiego jak wyżej.
 399. Gmina Żurawince przez p. Władysława Wolańskiego jak wyżej.
 400. Gmina Przewłoka przez p. Władysława Wolańskiego jak wyżej.
 401. Gmina Przedmieście przez p. Władysława Wolańskiego w sprawie mylnego wymiaru podatku gruntowego.
 402. Gmina Nowosiółki przez p. Władysława Wolańskiego jak wyżej.
 403. Gmina Krasiejów przez p. Władysława Wolańskiego jak wyżej.
 404. Gmina Kujdanów przez p. Władysława Wolańskiego w sprawie mylnego wymiaru podatku gruntowego.
 405. Gmina Zadarów przez p. Władysława Woleńskiego jak wyżej.
 406. Augustyna Müller przez p. Weissmana o stały dar z łaski lub zapomogę.
 407. Ignacy Maraczewski nauczyciel przez p. Józefa Michałowskiego o przyznanie mu dwóch dodatków pięcioletnich po 25 zł.
 408. Tytus Goralewicz przez p. Merunowicza o zapomogę.
 409. Gmina miasta Strzyżowa i sześć innych gmin przez p. Buchwalda w sprawie przebudowania drogi powiatowej Rzeszów—Krosno.
 410. Joachim Baron Rosé inżynier-chemik przez p. Wereszczyńskiego o subwencyę na urządzenie praktycznej szkoły gorzelnictwa.
 411. Wydział krajowy przedkłada prośbę dyetaryszy oddziału rachunkowego Eugeniusza Engla i Wincentego Brzyckiego o veniam studiorum.
 412. Wydział krajowy przedkłada prośbę dyetaryszy oddziału rachunkowego: Stefana Russockiego, Władysława Koczorowskiego, Kazimierza Skwirczyńskiego, Michała Zawadzkiego, Karola Jelonka, Władysława Marcinkowskiego, Henryka Strnad i Kornela Daukszy o veniam aetatis.
 413. Gmina Dyniska przez p. Fedorowicza o zapomogę dla pogorzalców tej gminy.
 414. Oddział Bocheński Towarzystwa pedagogicznego przez p. Hoszarda o zmianę ustawy szkol.
 415. Gmina Łuki ad Uście przez p. ks. Sawę w sprawie mylnego wymiaru podatku gruntowego.
 416. Gmina Rozwadów przez p. Stanisława hr. Tarnowskiego o pożyczkę w wysokości 20.000 zł. na odbudowanie spalonego miasteczka.
 417. Melania Lubieniecka przez p. Wolfartha o zapomogę.
 418. Feliks Łukomski nauczyciel przez p. Wernickiego o zapomogę.
-